

חֲדָי רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, וְדָאֵי דָא אִיהוּ חֶדְוָא,
 דְּזַבְינָא בְּכָל חַיֵּי מַלְיָן עֵילְאִין. אָמַר לִיהּ
 אֵלְיָהוּ, רַבִּי, אַפְתַּח פּוֹמָד, דְּמִלְדָּךְ בְּתִיבִין לְעֵילָא,
 וּמִלְיֵי בְּתִיבִין לְתַתָּא. וּפְאִין אַתּוֹן צַדִּיקָא קַמִּי
 עַתִּיק יוֹמִין, בְּתַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

פְּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
 כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּין. אֹרְיִיתָא דְבְּעַל
 פֶּה, הִזָּה אָמְרָה (דף עח ע"ב) לְגַבִּי אֹרְיִיתָא דְבְּכַתְּבִי,
 דְּאִיהִי אֶזְלַת בְּתַר אֵינּוֹן נְשִׁיקוֹן דְּתוֹרָה דְבְּכַתְּבִי,
 בְּתַר מְתִיקוֹ דִּילָהּ, לְאַתְחַפְּרָא דָא עִם דָּא
 בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקוֹן. וְכַד (וכדיו) אִיהִי בְּפִלּוּגְתָא
 בְּעוֹלִימְתָהּ, לְאַתְתַּקְנָא בְּחַדָּהּ, לְמַחֲוֵי פּוֹלְחוֹ
 קְשִׁיטִין לְגַבִּי תוֹרָה שְׂבַכְתָּבִי.

וְכַד אַתְחַפְּרַת וְאַתְכַּלִּילַת בְּתוֹרָה שְׂבַכְתָּבִי בְּחַדָּוָה,
 בְּחַבּוּרָא חֶדְוָא, דְּנָשִׁיק דָּא בְּדָא בְּרַחֲמוֹ,

לשון הקודש

פֶּה הִיְתָה אוֹמְרַת לְתוֹרָה שְׂבַכְתָּבִי,
 שֶׁהִיא הוֹלֶכֶת אַחַר אוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל
 תּוֹרָה שְׂבַכְתָּבִי אַחַר הַמְּתִיקוֹת שֶׁלָּהּ,
 לְהִתְחַפֵּר זֶה עִם זֶה בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת.
 וְכַאֲשֶׁר (א"ת) הִיא בְּמַחְלָקֶת עִם עֲלְמוֹתֶיהָ,
 לְהִתְתַּקֵּן עִמָּהּ, שֶׁכֻּלָּם יִהְיוּ קְשׁוּמִים
 לְתוֹרָה שְׂבַכְתָּבִי.

וּבְשִׂמְתַּחְפְּרַת וְנִכְלַלַת בְּתוֹרָה

שָׁמַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, וְדָאֵי זֹהוּי
 שְׂמִיחָה שְׂזַבְיִתִי בְּכָל הַדְּבָרִים הָעֲלִיוֹנִים
 הַלְלוּ. אָמַר לוֹ אֵלְיָהוּ, רַבִּי, פְּתַח פִּיהּ,
 שְׂדַבְרִידְךָ בְּתוֹבִים לְמַעְלָה, וְדַבְרֵי
 בְּתוֹבִים לְמַטָּה. אֲשֶׁרִיכֶם הַצַּדִּיקִים לְפָנַי
 עַתִּיק הַיָּמִים, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 פְּתַח רַבִּי שָׁמְעוֹן וְאָמַר, יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת
 פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּין. תּוֹרָה שְׂבַעַל

אֶתְקַפֵּת בֵּיהּ, וְאָמְרָה לִיָּהּ בְּחִבּוּבוֹ, כַּמָּה יִקְרִין
 חֲבִיבוֹתַיִךְ, מִחֲמַרָּא דִּילָךְ, דְּאֶתְקִיף בִּי רְחִימוֹ דִּילָךְ,
 עַד דְּרִוּי לִי חֲמַר דְּרְחִימוֹ, לְאֶתְתַּקְפָּא כְּךָ, קִישׁוּטָא
 דְּאֶתְקַשְׁטַת אֹרְיִיתָא דְעַל פֶּה בְּעוֹלִימְתָהּ,
 לְאֶתְחַבְּרָא בְּאֹרְיִיתָא דְבִכְתָּב.

מִשְׁנָה אִיהִי שְׂרוּתָא דְרִישָׁא, בְּרִזָּא דְתִיקוּנָא
 דְּאֶתְחַזִּי לָהּ, בְּרִיִּיתָא אִיהִי בְּרִזָּא דְתִיקוּנָא
 יִרְבִּין וְרַגְלִין. גּוּפָא בְּתִיקוּנָא דְאֶתְחַזִּי (לח).

אֶתָּאן עוֹלִימְתָהּ, מְקַרְבִּין לָהּ, לְתַקְנָא לָהּ. דָּא
 אָמַר מוֹתֵר, וְדָא אָמַר אָסוּר, דְּדָא אִיהוּ
 קִישׁוּטָא דְכַלָּה, כְּדִּי מְקַשְׁטִי לָהּ. דָּא אָמַר כְּדִּי
 מְקַשְׁטִי, חֲכִי אֲזֵלָא קִישׁוּטָא דָּא. וְדָא אָמַר לָאו
 חֲכִי. דָּא אָמְרָה קִישׁוּטָא דְרִישָׁא חֲכִי אָסוּר

לשון הקודש

התקון שראוי לה. הכריתא היא בסוד
 התקון של ירבים ורגלים. הגוף בתקון
 שראוי (לח).

באות עלמותיה, מקרבים אותה לתקן
 אותה. זה אומר מתר, וזה אומר אסור,
 שזהו הקשוט של הכלה בשמקשטים
 אותה. זה אומר בשמקשטים, כך הולך
 הקשוט הזה. וזה אומר לא כך. זו אומרת
 שקשוט הראש כך אסור ומתדבק. וזו

שבכתב בשמחה, בחבור אחד,
 שנושקים זה בזה באהבה, מחזיקה בו
 ואמרת לו בחביבות: כמה יקרין
 חביבותיך מהיין שלך שמחזיק בי את
 אהבתך, עד שמרוה אותי היין של
 האהבה לחזיק כך, הקשוט שהתקשטה
 תורה שבעל פה בעלמותיה, כדי
 להתחבר בתורה שבכתב.
 המשנה היא ראשית הראש, בסוד

וּמְהַדֵּק. וְדָא אַמְרָה בִּיפֵה דְרִישָׁא מוּתָר בְּסִטְרָא
דָּא, וְאַסִּיר וּמְהַדֵּק בְּסִטְרָא דָּא.

דָּא אַמְרָה, קִישׁוּטָא דְדַהֲבָא דָּא, בְּלְבוּשָׁא דָּא,
אִיהוּ פְּסוּל לְמַהוּי קִישׁוּטָא לְגַבֵּי דָּא. וְדָא
אַמְרָה, בְּשֵׁר וְיָאוֹת הוּא לְאַתְחֻזָּא דָּא בְּדָא. וְכָל
דָּא אִיהוּ תִיקוּנָא וְקִישׁוּטָא דְכֻלָּה.

וְעַם כָּל דָּא, בְּעוּד דְאֵינוּן מְקַשְׁטָן, וְרַמְיָא
קְטְרוּנָא בְּקִישׁוּטָא, הִיא אוֹסִיפֵת חִילָא וְנוּי
וְגוּוֹן, וְתִיקוּן בְּהוּ וְיִתְבָּא בִיקְרָא בִינֵיהוּ, וְאַתְחֻשְׁבֵת
בְּנַפְשָׁה יִתִיר מִפְּמָה דִהוֹת מְאָה זְמַנִּין.

כִּיּוֹן דְאַתְקַשְׁטָת בְּהוּ, כּוּלְהוּ אַחַדִּין לָהּ
בְּקִישׁוּטָהָא, וּבְתִיקוּנֵי שְׁפִירְתָּא, וְעָאֵלִין לָהּ
לְגַבֵּי מְלָכָא, אוֹרִייתָא דְכֻכְתָּב.

 לשון הקודש

כִּחַ וְנוּי וְגוּוֹן וְתִיקוּן בְּהוּ, וְיִשְׁבֵת בְּכָבוֹד
בִּינֵיהוּ, וּמַחְשִׁיבָה אֵת נַפְשָׁה יוֹתֵר מִכְּמוּ
שְׁהִיְתָה מְאָה פְּעַמִּים.

כִּיּוֹן שְׁהִתְקַשְׁטָה בְּהוּ, כָּלֵם אוֹחֻזִים
אוֹתָהּ בְּקִישׁוּטֵיהָ וּבְתִיקוּנֵיהָ יִפְיֵה,
וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ אֵל הַמְּלָךְ, הַתּוֹרָה
שְׁכֻכְתָּב.

אוֹמְרָת כְּסוּי הָרֵאשׁ מְתָר מְצַד זֶה, וְאַסִּיר
וּמְהַדֵּק בְּצַד זֶה.

זוֹ אוֹמְרָת, קִישׁוּט הַזֶּהב הַזֶּה עִם הַלְבוּשׁ
הַזֶּה הוּא פְּסוּל לְהִיּוֹת קִישׁוּט לְזֶה. וְזֶה
אוֹמֵר, בְּשֵׁר וְרֵאוּי הוּא לְהִרְאוֹת זֶה עִם
זֶה, וְכָל זֶה הוּא תִקוּן וְקִישׁוּט הַכֻּלָּה.

וְעַם כָּל זֶה, בְּעוּד שְׁהוּם מְקַשְׁטִים
וּמְטִילִים קְטְרוּג בְּקִישׁוּט, הִיא מוֹסִיפָה

כִּד יִתְבָּא מִטְרוּנֵיתָא בְּמִלְכָּא, בְּתִיקוֹן שְׁפִירָא,
 וּמִלְכָּא חָזִי לָהּ מִתְקַשְׁטָא בְּשִׁפּוּרוֹ, תְּהוּא
 קִישׁוּטָא מִכְרִיז וְאָמַר לְמִלְכָּא, לְנִשְׁקָא לָהּ, דְּדָא
 אִיהוּ דְּבִקוּתָא דְּרְחִימוֹ, לְאַתְכַּלְלָא דָּא בְּדָא. מֵאן
 גְּרִים בְּאִינוּן נְשִׁיקוֹן וּבְהֵהוּא רְחִימוֹ, אִינוּן עוֹלְמָתָאן
 דְּקִשְׁטוֹ לָהּ.

כִּד בְּעֵיא לְאוּטְבָא לְעוֹלִימְתָהּ, הִיא וּמִלְכָּא
 לְמִיחָב לֹון נְבֻזְבֹּן, לְכוּלְהוּ יְהִיב בְּחָדָא.
 לְכוּלְהוּ דְּהוּ מִקְטְרֵי דָּא בְּדָא עַל קִישׁוּטָהּ, יְהִי
 מִלְכָּא וּמִטְרוּנֵיתָא נְבֻזְבֹּן וּמִתְנָן בְּרַעוּ בְּחִיבוּ,
 לְמִיחָסֵן לֹון יְרוּתָא בְּאַלְף עֲלָמִין דְּכְסִיפִין לְעֵלְמָא
 דְּאָתִי. וְכָל שְׁפֵן אִינוּן דִּידְעֵי בְּרִזוֹן דְּחֻכְמָתָא,
 לְקִשְׁטָא קִישׁוּטָהּ, דְּלִית שִׁיעוּרָא לְאַחְסַנְתָּ יְרוּתָא
 דְּלֵהוֹן בְּעֵלְמָא דְּאָתִי. עֲלִייהוּ כְּתִיב, (משלי כא
 ח) לְהִנְחִיל אֶחָבִי יִ"שׁ וְגו'.

לשון הקודש

והמלך לתת להם מתנות, לבלן נותן
 יחד. לכל מי שהיו רבות זו עם זו על
 קשויטיה, נותנים המלך והגבירה מנחות
 ומתנות ברצון וחביבות, להוריש להן
 ירשה באלף עולמות הנכספים לעולם
 הבא. וכל שפן אותם שיודעים בסודות
 החכמה, לקשט קשויטיה, שאין שעור
 לנחלת הירשה שלהם בעולם הבא.

בשוישבת הגבירה עם המלך בתקון
 יפה, והמלך רואה אותה מקשטת ביפי,
 אותו הקשוט מכריז ואומר למלך לנשק
 אותה, שזוהי דבקות של אהבה להכלל
 זה עם זה. מי גרם באותן הנשיקות
 ובאותה האהבה? אותן העלמות שקשטו
 אותה.

בשרוצה להיטיב לעלמותיה, היא

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּיִן. הָא
הָכָא שְׁבַעַה תִּיבִין, לְקַבִּיל שְׁבַעַה דְּרַגְוִין
דְּעָלָה. וְלִקְבִלֵייהוּ שְׁבַעַה הַנְּעֵרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת
לָהּ, דְּקָא מְקַשְׁטֵי לָהּ, לְאַעְלָא לָהּ לְגַבֵּי מַלְכָּא.

יִשְׁקֵנִי, לְגַבֵּי חַי הָעוֹלָמִים. מִנְשִׁיקוֹת, לְגַבֵּי חֲסָדֵי
דְּדוֹד. פִּיהוּ, לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל סְבָא. כִּי טוֹבִים,
לְגַבֵּי אֹזר קַדְמָאָה. דְּדִידְךָ, לְגַבֵּי יִצְחָק יְדִיד מְכַסֵּן.
מִיָּיִן, לְגַבֵּי יַיִן עֵילָאָה דְּמִנְטָרָא תְּדִיר.

שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ (אסתר ב ט), אֵינוֹן: מִיכָא"ל. גְּבַרְיָא"ל.
רְפָא"ל. אֹרְיָא"ל. צְדֻקְיָא"ל. יוֹפְיָא"ל. רְזִיָא"ל. וְכַמְּה
אַלְף וְרַבּוּא מִשְׁרַיִין עִמְהוֹן. כְּמָא דְּאֵת אָמַר,
וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר.

לשון הקודש

טוֹבִים - לאור הראשון. דְּדִידְךָ - ליצחק,
יְדִיד מְכַסֵּן. מִיָּיִן - אל היין העליון
המשומר תמיד.

שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ הֵם: מִיכָא"ל, גְּבַרְיָא"ל, רְפָא"ל,
אֹרְיָא"ל, צְדֻקְיָא"ל, יוֹפְיָא"ל, רְזִיָא"ל.
וְכַמְּה אַלְף וְרַבּוּא מִחֲנוֹת עִמְהֵם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאמַר וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר.

עֲלֵיהֶם כְּתוּב (משלי כא) לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יִישׁ
וְגו'.

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ
מִיָּיִן - הרי כאן שְׁבַעַה תְּבוֹת, כְּנֶגֶד שְׁבַע
דְּרָגוֹת שְׁעָלֵיהָ, וְכֶנֶדָם שְׁבַע הַנְּעֵרוֹת
הָרְאוּיוֹת לְתַת לָהּ, שְׁמֻקְשָׁטוֹת אוֹתָהּ
לְהַכְנִיסָה אֶל הַמֶּלֶךְ.

יִשְׁקֵנִי (שיר א) - לְחַי הָעוֹלָמִים. מִנְשִׁיקוֹת
- לְחֲסָדֵי דְּדוֹד. פִּיהוּ - לְיִשְׂרָאֵל סְבָא. כִּי

תִּלְתֵּי קָרָאִי אֵינּוֹן הֶבְא, דְּכוּלְהוּ בְּחוּשְׁבָנָא עַל
 רִזִּין דְּלֵהוֹן. חַד, שִׁיר הַשִּׁירִים, דְּאִיהוּ רִזָּא
 דְּרִתִּיבָא, כְּמָא דְּאִתְמַר. תְּרִין, יִשְׁקֵנִי, דְּאִיהוּ רִזָּא
 דְּשִׁבְעַ תִּיבּוּן, בּוֹ דְּרִגִּין, כְּמָא דְּאִתְמַר. תִּלְתֵּי,
 לְרִית שְׁמַנִּיד טוֹבִים, דְּאִיהוּ רִזָּא דְּעֶשֶׂר תִּיבּוּן,
 עֶשֶׂר אֲמִירוֹן. וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְּתוּשְׁבַחְתָּא דָּא,
 לְכַלְלָא חֲדָא קַדְמָאָה. וְעַל רִזָּא דָּא תוּשְׁבַחְתָּא
 דְּשִׁבְתַּ מְתִיכְדָּא. בַּר תְּרִיסַר בְּתָרָאִי, דְּאֵינּוֹן
 בְּתוּשְׁבַחְתָּא אַחְרָא.

הֶבְא, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, בְּקָרָא, גִּרָד וְכֶרֶם וְגו'.
 שִׁבְעַ נְשִׁיקוֹן אֵינּוֹן, בְּשִׁבְעַ דְּרִגִּין דְּהֵאִי
 קָרָא. דְּנְשִׁיקוֹן שִׁבְעַ אֵינּוֹן, מִכָּל דְּרִגָּא חַד נְשִׁיקָה.
 וְכֵן נְשִׁיקוֹן דִּיעֶקֶב, בְּשִׁבְעַ תִּיבּוּן כָּלִיל נְשִׁיקוֹי,
 דְּכִתִּיב, (בראשית כט יא) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיֵּשָׂא אֶת קוֹלוֹ

לשון הקודש

השבת, פרט לשנים עשר האחרונים
 שהם בתשבתת אחרת.

כָּאן, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, בְּכָתוּב (שיר ד) גִּרָד
 וְכֶרֶם וְגו', שִׁבְעַ נְשִׁיקוֹת הֵן בְּשִׁבְעַ
 דְּרִגוֹת שֶׁל הַפְּסוּק הַזֶּה. שֶׁהַנְּשִׁיקוֹת הֵן
 שִׁבְעַ, מִכָּל דְּרִגָּה נְשִׁיקָה אַחַת. וְכֵן
 הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל יַעֲקֹב, בְּשִׁבְעַ תְּבוֹת כָּלִיל
 אֵת נְשִׁיקוֹתָיו, שְׁכָתוּב וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל
 וַיֵּשָׂא אֶת קוֹלוֹ וַיִּבְךְ. בְּכִיָּה שֶׁל שְׂמָחָה

שֶׁלֹּשָׁה פְּסוּקִים הֵם כָּאן, שְׁכָלָם בְּחֻשְׁבוֹן
 עַל הַסּוּדוֹת שֶׁלָּהֶם. אַחַד – שִׁיר הַשִּׁירִים,
 שֶׁהוּא סוּד הַמְּרֻכָּבָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.
 שְׁנַיִם – יִשְׁקֵנִי, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל שִׁבְעַ
 תְּבוֹת, בְּשִׁבְעַ דְּרִגוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. שְׁלֹשׁ
 – לְרִית שְׁמַנִּיד טוֹבִים, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל
 עֶשֶׂר תְּבוֹת, עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְזֶהוּ הַסּוּד
 שֶׁל הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה, לְכַלְל אַחַד הָרָאשׁוֹן,
 וְעַל הַסּוּד הַזֶּה מְיֻסְדַּת הַתְּשַׁבַּחַת שֶׁל

וַיִּבֶךְ. בְּכִיָּה דְחֶדְוָה דְרַחֲמֵימוּ, לְקַבֵּל תִּיבַת מִיָּיִן.
דְּאִיְהוּ רַחֲמֵימוּ דְחֶדְוָה.

לְאֵתְחַזְּאָהּ, דְנִשְׁיָקִין בְּרֹזָא דְשִׁבְעֵי אֵינֹן. כְּמָא
דְּאִיְהוּ בֵּת שִׁבְעֵי, הָכִי כָּל מִלּוּי
בְּשִׁבְעֵי. וְעַל דָּא (תהלים טז יא) שׁוֹבֵעַ שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִידָ
וְגו', אַל תִּקְרִי שׁוֹבֵעַ, אֶלְאָ שִׁבְעֵי, שִׁבְעֵי שְׂמָחוֹת.

בְּכָל נִשְׁיָקִין דְרַחֲמֵימוּ, לִית נִשְׁיָקִין כְּאֵינֹן
דְּאֵתְעָרָא הָכָא כְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל, יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. אַף עַל גַּב דְּאֵינֹן שִׁבְעֵי נִשְׁיָקִין
כְּמָא דְאֵתְמַר, תִּלְתַּיִן נִשְׁיָקִין אֶתְחַזְּוֹן הָכָא, וְהֵי
תִּלְתַּיִן נִשְׁיָקִי דְאֵתְחַזְּוֹן בְּקָרָא. יִשְׁקֵנִי חֵד, מִנְשִׁיקוֹת
דְּאֵינֹן תִּרְיִן, הָא תִּלְתַּיִן.

וְהַשְׂתָּא אִיְהִי תִבְעַת מֵאֵינֹן נִשְׁיָקוֹת, וּמַה
דְּאֵמַרְתְּ מִנְשִׁיקוֹת, דְּמִשְׁמַע חֵד נִשְׁיָקָא,

לשון הקודש

שָׁל אַהֲבָה, כְּנִגְדַּ תִּבְתַּיִן מִיָּיִן, שְׁהִיא
אַהֲבָה שְׁל שְׂמָחָה.
לְחֶרְאוֹת שְׁהַנְשִׁיקוֹת הֵן בְּסוּד שְׁל שִׁבְעֵי.
כְּמָו שְׁהִיא בֵּת שִׁבְעֵי, כְּדָ כָּל דְּכֶרִיָּה הֵן
בְּשִׁבְעֵי. וְעַל זֶה (תהלים טז) שִׁבְעֵי שְׂמָחוֹת אֶת
פְּנִידָ וְגו'. אַל תִּקְרִי שִׁבְעֵי אֶלְאָ שִׁבְעֵי,
שִׁבְעֵי שְׂמָחוֹת.
בְּכָל הַנְשִׁיקוֹת שְׁל הַאֲהֲבָה, אֵינִן נִשְׁיָקוֹת

כְּאוֹתָן שְׁעוֹרְרָה כְּאֵן כְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל,
יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. אַף עַל גַּב שְׁהֵן
שִׁבְעֵי נִשְׁיָקוֹת כְּמָו שְׁנַתְּבָאֵר, שְׁלִישׁ
נִשְׁיָקוֹת נִרְאוֹת כְּאוֹן, וְשְׁלִישׁ הַנְשִׁיקוֹת
הִלְלוּ שְׁנִרְאוּ בְּכַתּוּב. יִשְׁקֵנִי - אַחַד,
מִנְשִׁיקוֹת - שְׁהֵן שְׁתַּיִם, הִנֵּה שְׁלִישׁ.
וְכַעַת הִיא מְבַקֶּשֶׁת מֵהַנְשִׁיקוֹת הִלְלוּ,
וּמַה שְׂאֵמַרְתְּ מִנְשִׁיקוֹת, שְׁמִשְׁמַע נִשְׁיָקָה

דְּכַתִּיב מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא כְּתִיב נְשִׁיקוֹת, דְּהָא נְשִׁיקוֹת
 דְּאִינוּן תְּרִין, מֵאִינוּן נְשִׁיקוֹת לָאוּ אִיהוּ אֶלָּא תְּדָא.
 וְדָא אֶצְטְרִיד, מֵאֵן דְּשָׂאִיל, לָא אֶצְטְרִיד לְשָׂאֵלָה
 סִינִי, אֶלָּא זְעִיר, דְּהָא בֵּינָן דְּשָׂאִרִי, יִטּוּל מֵאֵן
 דְּיִטּוּל. קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, שְׂאֵלִין לִיה זְעִיר, וְהוּא
 יְהִיב סִינִי. אֲבָרְהָם שְׂאֵל זְעִיר, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
 יְהִיב לִיה סִינִי. הוּא שְׂאֵל בְּרָא תְּדָא, מַה
 כְּתִיב, (בראשית כב יז) וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת זְרַעַךְ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם וּגו'. בְּגִין דְּכָךְ
 אֲזַרְחִי דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְעַל דָּא אֲמַרְתְּ
 מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא נְשִׁיקוֹת.

יִשְׁקֵנִי, דְּבִיקוּ דְּרַחֲמוּ, רוּחַ בְּרוּחַ. דְּהָא אֲרַבַּע
 רוּחִין מִתְתַּבְּרִין, וְאֲתַעְבְּדוּן כְּתְּדָא. דָּא
 יְהִיב רוּחָא לְחַבְרִיָּה. וְנָטִיל הָהוּא רוּחַ דְּחַבְרִיָּה,
 דְּאֲתַדְּבַק בֵּיה. אֲשַׁתַּפַּח, רוּחָא דִּילִיה וְרוּחָא

לשון הקודש

הוא בקש בן אחד - מה כתוב? (בראשית
 22) והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים וגו',
 משום שפך דרכי הקדוש ברוך הוא, ועל
 זה אמרת מנשיקות ולא נשיקות.

ישקני - דבקות של אהבה, רוח ברוח.
 שהרי ארבע רוחות מתחברות ונעשות
 כאחד. זה נותן רוח לחברו, ונוטל אותה

אחת, שכתוב מנשיקות ולא כתוב
 נשיקות, שהרי נשיקות הן שתיים, מאותן
 נשיקות אינן אלא אחת - ודאי שצריך.
 מי ששואל לא צריך לשאל הרבה, אלא
 מעט, שהרי בין שהתחיל - יטל מי
 שיטל. הקדוש ברוך הוא מבקשים ממנו
 מעט - והוא נותן הרבה. אברהם בקש
 מעט - והקדוש ברוך הוא נתן לו הרבה.

דַּתְּחַבְּרִיהָ, הִיא תִּרְיִן. אוֹף הָכִי חַבְּרִיהָ. אֲשֶׁתְּכֹחִי,
אֲרַבַּע רוּחֹתַי דְּמִתְחַבְּרִין בְּחֻדָּא, בְּאִינוּן נְשִׁיקוּן.

מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, מֵאִינוּן נְשִׁיקוּן עֵילָאִין, דְּקָא
הָוָה נְשִׁיק מִקְדָּמַת דְּנָא. דְּהָא
רְחִימוּ דְּחֻדָּא לָאו אִיהוּ, אֶלָּא מִנּוּ נְשִׁיקוּן דְּרוּחָא
עֵילָאָה בְּתַתָּאָה.

פִּיהוּ, וְלֹא כְּתִיב פִּיו, מֵאִי פִּיהוּ. (דף עט ע"א) אֶלָּא
זְמִינוּ דְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, מְלֻךְ דְּשַׁלְמָא בּוּלָא
דִּילִיָּה. וְדָא אִיהוּ תּוֹסְפַת ה', דְּאֲתּוֹסֵף עַל דָּא.
בְּגִין דְּכָל רְחִימוּ דְּעֵלְמָא תַתָּאָה, לָאו אִיהוּ אֶלָּא
לְאֲתַחְבְּרָא בְּעֵלְמָא עֵילָאָה, עֵלְמָא דְּאֲתִי. וְעַל
דָּא, כָּל תּוֹשְׁבַתָּן אֲתַעַר עֵלְמָא תַתָּאָה, לְגַבִּי
עֵלְמָא עֵילָאָה.

לשון הקודש

פִּיהוּ, וְלֹא כְּתוּב פִּיו. מַה זֶה פִּיהוּ? אֶלָּא
זְמִינוּ שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, הַמְּלֻךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם
כָּלוּ שְׁלוֹ. וְזוֹהִי תּוֹסְפַת ה' שְׁנוֹסֵפָה עַל
זֶה. מִשּׁוֹם שֶׁכָּל הָאֲהָבָה שֶׁל הָעוֹלָם
הַתַּחְתּוֹן אֵינָה אֶלָּא לְהִתְחַבֵּר בְּעוֹלָם
הָעֵלְיוֹן, הָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן כָּל
הַתְּשׁוּבָחוֹת מְעוֹרֵר הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן אֶל
הָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן.

רוּחַ שֶׁל חֵבְרוּ שְׁנֵדְבֵק בּוֹ. נִמְצָא שְׁרוּחוֹ
וְרוּחַ חֵבְרוּ הִנֵּה שְׁנַיִם. אִף כִּךָ חֵבְרוּ.
נִמְצָאִים אֲרַבַּע רוּחוֹת שֶׁמְחַבְּרוֹת יַחַד
בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת.

מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ – מֵאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת
הָעֵלְיוֹנוֹת שֶׁהִיא מְנַשֵּׁק מִקְדָּם לְבֶן. שֶׁהִיא
אֲהָבָה שֶׁל שְׂמֵחָה אֵינָה, אֶלָּא מִתּוֹךְ
הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל הָרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה בְּתַתָּוֹנָה.

כִּי טוֹבִים, דְּלִיקוּ וּנְצִיצוּ דְבוֹצִינֵין עֵילָאִין, וְכָל
 שְׂרָגִין מִתְתַקְנֵן וְדִלְקִין וְנִתְרִין בְּדָקָא יָאוּת
 וְדָא אִיהוּ דוֹדִידָהּ, אֵינֹן בּוֹצִינֵין קְדִישֵׁין רְחִימִין
 עֵילָאִין, כּוֹלְהוּ נִתְרִין וְנִצְצִין בְּנִתְרֵיהוּ בְּנִצְצֵיהוּ, בְּדָקָא
 יָאוּת. מִיּוֹן, מִחֲדוּתָהּ דְחִמְרָא טָבָא עֵילָאָה, דְנִתְרֵיהּ
 אֲנַפִּין, וַיְהִיב חֲדוּתָהּ לְלֵבָא, וְכָל
 עֲמִין (עֲלָמִין) בְּחוּלְקָהוֹן, חֲדָאן בְּהֵהוּא חֲדוּתָהּ.

תָּא חַיִּי, יִשְׂרָאֵל נְטִלִין חוּלְקָהוֹן, וְחֲדָאן בְּהֵהוּא
 חֲדוּתָהּ, מִחְמַר טַב דְנִתְרֵיהּ, וְזַכִּיבָהּ, וְשִׁכִּיבָהּ,
 וְקִימָא עַל דוֹרְדֵיהִיהּ. שְׂאָר עֲמִין כּוֹלְהוּ, לָא נְטִלִי
 אֶלָּא מִגּוֹ אֵינֹן שְׂמָרִים דְתַחֲזוּת חִמְרָא.

וְעַל דָּא, זְמִין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לֹּן
 מְשִׁתָּה שְׂמָרִים. דְהָא אֵינֹן שְׂמָרִים דוֹרְדֵיהִין
 כּוֹלְהוּ, חוּלְקָא דְשְׂאָר עֲמִין. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל חֲדוּתָהּ

לשון הקודש

בַּא וְרָאָה, יִשְׂרָאֵל נוֹטְלִים חֲלָקִים
 וְשְׂמָחִים בְּאוֹתָהּ שְׂמָחָה מִתִּינּוּן הַטּוֹב
 שְׂמָאִיר וּמְזַכֵּךְ וְשׁוֹכֵךְ, וְעוֹמֵד עַל
 הַשְּׂמָרִים שְׁלוֹ. כָּל שְׂאָר הָעַמִּים לֹא
 נוֹטְלִים, אֶלָּא מִתּוֹךְ אוֹתָם הַשְּׂמָרִים
 שְׂתַחַת תִּינּוּן.

וְעַל זֶה עֲתִיד הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם מְשִׁתָּה שְׂמָרִים. שְׂהֲרֵי אוֹתָם
 שְׂמָרִים, הַשְּׂמָרִים כָּלָם, חֲלָקִים שֶׁל שְׂאָר

כִּי טוֹבִים - הַהֲדַלְקָה וְהַנִּיצוּץ שֶׁל
 הַמְּאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְכָל הַנְּרוֹת
 מִתְתַקְנִים וְדוֹלְקִים וּמְאִירִים כְּרָאוּי, וְנִתְרֵיהּ
 דְדִידָהּ. אוֹתָם מְאוֹרוֹת קְדוּשִׁים אֲהוּבִים
 עֲלִיוֹנִים, כָּלָם מְאִירִים וְנִצְצִים בְּאוֹר
 בְּנִיצוּץ כְּרָאוּי. הַמִּים, מְשַׂמַּחַת תִּינּוּן
 הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן שְׂמָאִיר פְּנִים וְנִתְרֵיהּ שְׂמָחָה
 לְלֵב, וְכָל הָעַמִּים (הַעוֹלָמוֹת) בְּחֲלָקִים שְׂמָחִים
 בְּאוֹתָהּ שְׂמָחָה.

דִּילְהוֹן בְּהוּא יִין דְּמִנְטָרָא, וְנִפְקָא מֵעֲלְמָא דְאַתִּי,
וּמִנְטָרָא בְּעֵנְבוֹי.

תַּנּוּ, מֵאן דְּחָמֵי עֵנְבִין בְּחֲלָמָא, אִי תוּזְרָאן אֵינּוּן,
סִימָן טַב לִיָּהּ. וְאִי אוּכְמֵי, בְּעֵיִן רַחֲמֵי.
דְּהָא וּדְאִי בְּדִינָא קִיּוּמָא. מֵאִי טַעֲמָא, בְּגִין דְּאֵינּוּן
עֵנְבִין תּוּזְרָאִין, אֵינּוּן עֵנְבֵי דְּנִטְרֵי תְּהוּא תְּמָרָא
עִילְאַה, וְאֵינּוּן גְּזוּן חִיּוּר רַחֲמֵי. וְאֵינּוּן עֵנְבִין
סוּמְקִי"ן, אֵינּוּן סִטְר דִּינָא גְּזוּן סוּמְקֵי.

אֲכַלְן, בְּדִאי אִיהוּ לְעֲלְמָא דְאַתִּי. מֵאִי טַעֲמָא,
בְּגִין דְּעֵבֵר עַל דִּינָא, וְיִכִּיל לְשַׁעֲאָה לִיָּהּ.
וְחֲמָרָא טָבָא דְּעֲלְמָא דְאַתִּי, אִית לִיָּהּ בִּיהּ חוּלְקָא.
שְׁתֵּי תְּמָרָא חִיּוּרָא, סִימָן טַב לִיָּהּ, וְחֲדוּתָהּ. סוּמְקָא,
אִיהוּ דִּינָא דְּשִׁרְיָא עֲלֵיהּ.

לשון הקודש

ואותם הענבים האדמים הם צד הדין,
הגזון האדם.

אכל אותם - כדאי הוא לעולם הבא.
מה הטעם? משום שעבר על הדין ויכול
להשמידו. והיין הטוב של העולם הבא
יש לו בו חלק. שתה יין לבן - סימן טוב
לו, ושמחה. אדם - הדין הוא השורה
עליו.

העמים. ועל בן שמחתם של ישראל
באותו יין המשמר, ויוצא מן העולם
הבא, ומשמר בענביו.

שנינו, מי שרואה ענבים בחלום, אם
הם לבנים - סימן טוב לו, ואם שחורים
- צריכים רחמים, שהרי ודאי עומד
בדין. מה הטעם? משום שאותם ענבים
לבנים, הם ענבים ששומרים את אותו
היין העליון, ואותם צבע לבן רחמים.

יַעֲקֹב, כִּד קָרִיב לְגַבִּי יִצְחָק אֲבוֹהַי, יִהְיֶה לִּי
 מִתְחִילָה חֲמֹרָה טָבָא דְמִנְטֵר מִעֲלָמָא
 דְאֵתִי, דְחֲדָוּה וּרְחִימוּ לָאוּ אִיהוּ, אֲלָא כִּד אֲתַעֲר
 מִגּוֹ חֲמֹרָה טָבָא.

וְעַל דָּא יִצְחָק, דִּהוּה מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיָּא,
 אֲצִטְרִיךְ לְמַחְדֵּי לִי בְּהִיחֹא חֲמֹרָה טָבָא,
 דְאֵתִי מִרְחוּק. הֲדָא הוּא דְכִתְיִב, (שם כז כה) וַיָּבֵא לִ"ו
 יַיִן מִרְחוּק, מְדוּכְתָא עֵילָאָה, מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ מִתְחִילָה
 חֲדָוּה לְמַחְדֵּי לִי, כִּדִּין אֲתַבְּסֵם רוּגְזָא, וְדִינָא
 תְּקִיפָא אֲתַכְּלִיל בְּרַחֲמֵי, לְמַחְדֵּי כּוֹלָא כְּדָקָא יָאוּת.

וּבְגִין כִּד אֵינּוֹן דּוֹדִים, רְחִימִין עֵילָאִין, בּוֹצִיעִין
 קְדִישִׁין, לָא נְהָרִין אֲלָא מִגּוֹ תְּהוּה יַיִן,
 וּמֵאֵן אִיהוּ, דָּא שְׂמָא גְלִיפָא מְפָרֵשׁ דְּשַׁבְּעִין אֲתָוּוֹן.
 דְאֵינּוֹן בּוֹצִיעִין קְדִישִׁין, שְׂמָא גְלִיפָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

מִרְחוּק, מִמְּקוֹם עֲלִיוֹן, מוֹשֵׁף עָלָיו
 מֵאוּתָהּ שְׂמַחָה לְשַׂמַּח אוֹתוֹ, אֲזַי תְּבַסֵּם
 הַרְגִזוּ, וְהַדִּין הַקָּשָׁה נִכְלָל בְּרַחֲמִים,
 שְׂיִהְיֶה הַכֹּל כְּרָאוּי.

וּמִשּׁוּם כִּד אוֹתָם דּוֹדִים, הָאֵהוּבִים
 הָעֲלִיוֹנִים, הַמְּאֹרֹת הַקְּרוּשִׁים, אֵינָם
 מְאִירִים אֲלָא מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַיַּיִן, וּמִיְהוּ?

כְּשֶׁקָּרַב יַעֲקֹב לְיִצְחָק אָבִיו, נָתַן לוֹ
 מֵאוּתוֹ הַיַּיִן הַטּוֹב הַמְּשַׁמֵּר מִהָעוֹלָם
 הַבָּא, שְׂשַׂמְחָה וְאֶהְבָּה אֵינָם אֲלָא
 כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים מִתּוֹךְ הַיַּיִן הַטּוֹב.

וְעַל כֵּן יִצְחָק, שְׂיִהְיֶה מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה,
 הַצֵּטְרֵךְ לְשַׂמַּח אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הַיַּיִן הַטּוֹב,
 שְׂבָא מִרְחוּק. זֶהוּ שְׂפִתוֹב וַיָּבֵא לִ"ו יַיִן

דְּשִׁבְעִין שְׁמָהּ, דָּא אִיהוּ בְּרִזָּא דְּאִינוּן עֲנָבִין,
 דְּנִטְרִין יַיִן עִילָאָה, בְּלָלָא דְּאִינוּן שְׁבָעִין.

וּבְגִין כֶּד, חֲדוּה וְרַעוּ בְּאִינוּן נְשִׁיקִין, לְאַתְעָרָא
 רַחִימוּ, מִיַּיִן עִילָאָה אִיהִי. וְעַל דָּא,
 בּוֹצִיעִין נְחָרִין וְנֹצְעִין מִתְחִיבָא יַיִן, וְכִתִּיב כִּי טוֹבִים
 דְּדִיד מִיַּיִן.

לְרִיחַ שְׁמָנִיד טוֹבִים רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הֵאֵי קָרָא
 אֶסְתַּבְּלָנָא בֵּיה, וְאִיהוּ סְתִים בְּרִזָּא עִילָאָה.
 רִיחַ, אִית רִיחַ וְאִית רִיחַ, וְכַמְּה רִיחִין אִינוּן. אִית
 רִיחַ דְּסָלִיק מִתְתָּא לְעִילָא, בְּגוֹן רִיחָא דְּקוֹרְבָנָא,
 דְּתֵאִי אִיהוּ רִיחָא, דְּסָלִיק, וְקִשְׁר קִשְׁרִין דָּא בְּגוֹ
 דָּא, וּמִשְׁתַּלְּשֵׁל דָּא בְּדָא, עַד דְּאַתְעָבִיד כּוֹלָא
 קִשְׁרָא חֲדָא, וְנִהִירוּ חַד.

 לשון הקודש

דְּדִיד מִיַּיִן.

לְרִיחַ שְׁמָנִיד טוֹבִים (שיר א). אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, בְּפִסּוּק הַזֶּה הִסְתַּבְּלָתִי, וְהוּא
 נִסְתָּר בְּסוּד עֲלִיּוֹן. רִיחַ – יֵשׁ רִיחַ וְיֵשׁ
 רִיחַ, וְכַמְּה רִיחֹת הֵם. יֵשׁ רִיחַ שְׁעוּלָה
 מִמַּטָּה לְמַעְלָה, כְּמוֹ רִיחַ הַקָּרְבָּן, שְׁזָהוּ
 רִיחַ שְׁעוּלָה וְקִשְׁר קִשְׁרִים זֶה בְּתוֹךְ זֶה,
 וּמִשְׁתַּלְּשֵׁל זֶה עִם זֶה, עַד שֶׁהִכּוֹל נַעֲשֶׂה
 קִשְׁר אֶחָד וְאֶחָד אֶחָד.

זֶה הַשֵּׁם הַחֲקוּק הַמְּפָרֵשׁ שֶׁל שְׁבָעִים
 אוֹתִיּוֹת. שֶׁל אוֹתָם מְאֹרוֹת קְדוּשִׁים,
 הַשֵּׁם הַחֲקוּק הַקְּדוּשׁ שֶׁל שְׁבָעִים
 הַשְּׂמוּת, זֶהוּ בְּסוּד שֶׁל אוֹתָם הָעֲנָבִים
 שְׁשׂוּמְרִים אֶת הַיַּיִן הָעֲלִיּוֹן, הַכֶּלֶל שֶׁל
 אוֹתָם שְׁבָעִים.

וּמִשׁוּם כֶּד, הַשְּׂמָחָה וְהַרְצוֹן בְּאוֹתָן
 הַנְּשִׁיקוֹת לְעוֹרֵר אֶהְבֵּה הֵם מִהַיַּיִן
 הָעֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן הַמְּאֹרוֹת מְאִירִים
 וְנוֹצְעִים מֵאוֹתוֹ הַיַּיִן, שְׂכֵתוֹב כִּי טוֹבִים

אֵת רֵיחַ אַחְרָא וְדָא אִיהוּ מְלָכָא מְשִׁיחָא, דְּאֶקְרִי
 רֵיחַ. דְּכְתִיב, (ישעיה א ג) וַתְּרִיחוּ בְּרִאֵת ה'. וְדָא
 אֶקְרִי רֵיחַ. וּמִתְקַשְׂרָא בְּרִזָּא דְרֵיחַ קוֹרְבָנָא.

וְרִזָּא דָּא (ויקרא א ט) אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לְה', אִשָּׁה לְבַר
 קִישׁוֹרָא, וּמְזוֹנָא וּנְהִירוּ דְחִילִין וּמְשַׁרְיִין
 דְּאִשָּׁא, בְּטַהֲרוֹנָא קְמִיטִין. רֵיחַ לְגוּ מִינִיהּ, וְדָא אִיהוּ
 דְּאִתְקַשֵּׁר לְגוּ, וּנְהִיר בְּרִזָּא דְכְּרִית קְדִישָׁא. וְדָא
 אִתְקְרִי מְלָכָא מְשִׁיחָא, דְּאִיהוּ רֵיחַ מְאִינוּן בּוֹסְמִין
 עֵילָאִין, דְּכְתִיב כְּרִיחַ בְּשָׁמִים.

נִיחַחַת, נְהִירוּ דְכָל גְּוֹנִין עֵילָאִין, תְּפַאֲרַת
 יִשְׂרָאֵל, וְשִׁפִּירוּ דְכֻלָּא. וְדָא אִיהוּ
 נִיחָא דְרוּחָא עֵילָאָה, דְּשַׁרְיָא עֲלֵיהּ, וּנְהִיר
 לְגַבִּיהּ. לְה', לְמִלְכָּא דְכּוֹלָא, וְכוֹלָא אִתְקַשֵּׁר דָּא
 בְּדָא, וְאִנְהִיר דָּא בְּדָא, לְמַהוּי חַד בְּחַדוּה
 דְכּוֹלָא, בְּרִזָּא דְקוֹרְבָנָא.

לשון הקודש

ומאיר בסוד הכרית הקדושה. וזה נקרא
 מלך המשיח, שהוא ריח מאותם
 הבשמים העליונים, שכתוב כרית
 בשמים.

ניחח - האור של כל הגונים העליונים,
 תפארת ישראל, והיפי של הכל. וזהו
 נחת הרוח העליונה, ששורה עליו
 ומאירה אליו. לה' - למלך של הכל,

יש ריח אחר, וזהו מלך המשיח, שנקרא
 ריח, שכתוב (ישעיה א) ותריחו בריאת ה'.
 וזה נקרא ריח, ונקשר בסוד של ריח
 הקרבן.

וזה סוד (ויקרא א) אשה ריח ניחח לה'.
 אשה - מחוץ לקשר, והמזון והאור של
 צבאות ומחנות של אש, נקבעו בצדדים.
 הריח לפנים ממנו, וזהו שנקשר פנימה

וְאִי תִימָא, הָא אֶשָׁא דְאִיתָּו לְבַר בְּקַמִּיטוֹן, דָּא
 אִיתָּו אֶשְׁתָּ, דְּמִתְהוּא אֶשָׁא מִתְקַמְטוֹן בְּכַמָּה
 חֵיילִין, וְכַמָּה מִשְׁרִיין, אֵלִין בְּאֵלִין מְלַהֲטוֹן, בְּכַמָּה
 זַיְנִין, לְכַמָּה סְטָרִין. וְכוּלְהוּ בְּרָזָא דְקוּרְבָנָא
 אֶתְקַמִּיטוֹ, וְתַאבוּ וְעָאלוּ בְּהֵאֵי אֶשָׁא.

בְּגִין דְּכוּלְהוּ מְאָרִי תְרִיסִין, מְאָרִי דְדִינִין. וְכַד
 תְּבִין, כְּמָא דְתַב רוּגְזָא דְנַפִּיק מְנַחֲרִין, כַּד
 הָיוּ נִיחָא, לְדוּכְתִיָּה. כְּמָא דְאֵלִין חֵיילִין וּמִשְׁרִיין
 מְלַהֲטוֹן קַמְטוֹן בְּאַתְרֵיהוּ, הָכִי נָמִי חֵיילִין וּמִשְׁרִיין
 עֵילָאִין קְדִישִׁין, מְאָרִי דְנִיחָא וְרַעוּ, נְהָרִין וְתַבִּין
 בְּנְהִירוּ לְאַתְקֶשְׂרָא, גּוּ הָאֵי ה', וְכַלְהוּ אֵלִין בְּאֵלִין,
 וְדָא כְּדָא בְּחַבּוּרָא חֶדָּא, אֶקְרִי אֶשְׁתָּ, רָזָא דְנִיחָא,
 וּמְזוּנָא, וְנְהִירוּ דְכָל סְטָרִין.

לשון הקודש

הנחירים, פְּשִׁישׁ מְנוּחָה, לְמַקְוֵמוּ. כְּמוֹ
 שֶׁהַצְּבָאוֹת וְהַמַּחְנוֹת הִלְלוּ מְלַהֲטִים
 קַמְטִים בְּמַקְוֵמָם, כַּד גַּם הַצְּבָאוֹת
 וְהַמַּחְנוֹת הֶעֱלִינִים הַקְּדוּשִׁים, בְּעֵלֵי
 הַמְּנוּחָה וְהַרְצוֹן, מְאִירִים וְשָׂבִים בְּאוֹר
 לְהַתְקַשֵּׁר תוֹךְ הָה' הַזֶּה, וְכֻלָּם אֵלֶּה עִם
 אֵלֶּה, וְזֶה עִם זֶה בְּחַבּוּר אֶחָד נִקְרָא
 אֶשְׁתָּ, הַסּוּד שֶׁל מְנוּחָה וּמְזוּן, וְהָאוֹר שֶׁל
 כָּל הַצְּדָדִים.

והכל נקשר זה עם זה, ומאיר זה בזה,
 להיות אחד בשמחת הכל בסוד הקרבן.
 ואם תאמר, הרי האש שהוא מחוץ
 למקום המקבץ, והו האשה, שמאותה
 האש מתקבצים כמה צבאות וכמה
 מחנות, אלו באלו לוחטים בכמה מינים,
 לכמה צדדים. וכלם התקבצו בסוד
 הקרבן, ושבו ונכנסו לאש הזו.
 משום שכל בעלי המינים, בעלי דינים.
 וכששבים, כמו ששב הרגז שיוצא מן

רִית, נְקוּדָה דְלָגוּ. רָזָא דְבְרִית קְדִישָׁא. אַמַּאי
 אַקְרִי רִית, בְּגִין דְּאִיהוּ רִיתָא דְבוֹסְמִין
 עֵילָאִין קְדִישִׁין, טְמִירִין, דְּלֹא אֲתַגְלִיין. וְכַד שְׂרִיין,
 אָרַח לֹזן, בְּהַאי מֵאן דְּאָרַח רִית בְּהַדָּם, אִיהוּ רִית
 נְפִיק מִהַדָּם, וְדֹא נְקוּדָה אַקְרִי רִית דְּנְפִיק מִהַדָּם.
 נִיחוּת, אֲתַר דְּנָחַת רוּחַ עֵילָאָה, וְשָׂרְאֵת עֵלֶיהָ
 לְמַהוּי רְתִיבָא עֵילָאָה, בְּרָזָא דְשַׁבְעִין
 וְתַרְיִן שְׂמַחָן. וְרְתִיבָא עֵילָאָה כֹּלָא קִישׁוּרָא תְּדֹא.
 לַה, לְמַהוּי כּוֹלָא בְּנִהִירוּ תְּדֹא. וְעַל דָּא אִית רִית
 וְאִית רִית (וְעַל דָּא אַקְרִי רִית נִיחוּת).

וּבְכָל אֲתַר, רִית, מְסָלִיקוּ דְקָאִים עַל דְּרָזָא
 אַחֲרָא תַתָּאָה מְנִיָּה, וְהַאי אִיהוּ רִית
 מִהַהוּא עֵילָאָה. לְרִית, דָּא אִיהוּ נְקוּדָא עֵילָאָה,
 דְּקִימָא בְּסִתִּימוּ, מְגוּ הַהוּא דְסִתִּים בְּכָל סִתִּימוּ
 דְּכָל סִתִּימוּ, דְּלֹא אֲתִידַע כֹּלָל. וְהַאי נְקוּדָה אִיהוּ

לשון הקודש

וְשׁוּרָה עֵלְיוּ לְהִיּוֹת מְרַבְּבָה עֵלְיוּנָה, בְּסוּד
 שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת. וְהַמְרַבְּבָה
 הָעֵלְיוּנָה כֹּלָא קִשְׁר אַחַד. לַה' - שְׂיִהִיָּה
 הַכֹּל בְּאוּר אַחַד וְעַל כֵּן יֵשׁ רִית וְיֵשׁ רִית

(ועל כן נקרא רית נִיחַת).

וּבְכָל מְקוּם, רִית - מְעֵלֶיהָ שְׁעוּמְדַת עַל
 דְּרָגָה אַחֲרַת תַּחְתּוֹנָה מְמָנָה. וְהוּוּ הַרְיִת
 מֵאוֹתוּ הָעֵלְיוֹן. לְרִית - זוּ נְקוּדָה עֵלְיוּנָה

הַרְיִת - הַנְּקוּדָה שְׁלֹפְנִים, הַסּוּד שֶׁל
 הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. לְמָה נְקָרָא רִית? מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא רִית הַבְּשָׂמִים הָעֵלְיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים,
 הַטְּמִירִים, שְׁלֹא הַתְּגִלוּ. וּכְשֶׁשׁוּרִים, מְרִית
 אוֹתָם, כְּמוֹ מִי שֶׁמְרִית רִית בְּהַדָּם, הוּא
 הַרְיִת שְׂיוּצָא מִהַדָּם, וְזוּ הַנְּקוּדָה שְׁנַקְרָאת
 רִית הַיּוּצָא מִהַדָּם.

נִיחַת - הַמְּקוּם שְׂיוּרְדַת הַרוּחַ הָעֵלְיוּנָה